

været lige saa langt fra vedkommende Valgkandidat og fra hele den Debat, der blev ført i Afsens, at det først kom frem fra højre Side for at skræmme Kredsen fra at vælge en Venstremand, i det en af de Tilstedeværende ved Mødet i Afsens — det ærede Medlem fra Kjerterminde (N. Andersen) var tilstede og vil kunne sige, hvem denne Mand var, jeg kan ikke hufte hans Navn — henimod Slutningen af Mødet reiste sig op og gjorde et Angreb paa den forrige Folkethingsmand Herr Søren Pedersen og Venstre som dem, der vare Skyld i, at Afsens ingen Jernbane fik; heraf maatte Velgerne faae det Indtryk, at vælge vi den Mand igjen, eller overhovedet støtte hans Parti, faae vi ingen Jernbane; men vælge vi Høire-Lorenzen, er Jernbanen os vis. Da var det, jeg fandt mig foranlediget til, da jeg ikke syntes, det var nogen heldig Maade at faae en Kredses Stemmer vendte paa i en anden Retning, end de maatte ellers vilde have gjort, at give en Fremstilling af, hvorledes Søren Pedersen havde stillet sig i Jernbanesagen og af mit Standpunkt til ham i denne Sag, og jeg oplyste da, at ikke blot havde Søren Pedersen i forrige Samling virket for denne Jernbane til Afsens med en Uafhængighed, som jeg ikke var nogen Beundrer af, da jeg ikke var nogen Tilhænger af denne Jernbane, men, at Herr Pedersen vedblivende havde arbejdet for denne Jernbane — mod mit og mange andre af hans Partifællers Ønske; han gjorde Alt, hvad han kunde, for at fremme denne Lov, og ved sidste Samlings Slutning havde Herr Søren Pedersen bragt det saa vidt, at han, paa Grund af den Indflydelse, han havde i Partiet, fik sine Partifællere til at erklære, at de betragtede denne Jernbanesag som neutral, og indrømmede ham fuldstændig Frihed til at gjøre, hvad han vilde. Det havde Partiet gjort af Hensyn til vedkommende Kandidat. Saaledes forholder Sagen sig; og senere spøiede jeg til: „Overfor en Spiremand kunde det selvfølgelig ikke falde os ind at opgive vor personlige Mening for at fremme hans Ønsker“. Jeg tror, at der ikke kan forlanges nogen tydeligere Erklæring af mig om, at jeg virkelig i Afsens har sagt, at jeg overfor en Spiremand ikke var villig til at gjøre de Indrømmelser i Jernbanesagen som overfor S. Pedersen. Men for at Thinget ikke skulde være i nogenformhelt Tvivl om, at jeg fuldstændig fastholdt de Udtalelser, jeg havde fremsat i Afsens, kom jeg senere til-

bage til dette og sagde: „Det synes jeg, er temmelig tydeligt, og altsaa, hvad jeg sagde, var kun en Fremstilling, jeg gav af de Forhold, som der faktisk havde fundet Sted paa Rigsdagen, for at oplyse Mandheden i den Mængde, der blev brugt fra højre Side for at intimidere Kredsen og faae den til at tage en Spiremand ved at bilde den den Mandhed ind, at Høire kunde virke bedre for en Jernbane, og at Venstre var Skyld i, at den endnu ingen havde faaet“. Det er de Herrers Parti, som jeg altsaa der tillod mig at sigte for at have bedrevet Mandhed i Afsenskredsen, og jeg spøiede dertil endvidere: „... naav man ser hen til, hvad der er gaaet i Forveien, at det nemlig er faktisk, at, hvad her er sket, er Forsøg fra Høires Side paa ved usand Fremstilling og Bagvaskelse af en Mand, at faae en Kreds til at danne sig et falskt Begreb om denne Mand og det Parti, hvortil han hører; thi det kalder jeg den uærdigste og hæsligste Agitation, der nogensinde er brugt (Ufbrydelse). Ja, en Agitation, der bruger usande Fremstillinger og Bagvaskelser, kalder jeg uærdig og hæslig, og det var Forsøg paa en saadan Agitation, der heldigvis blev stoppet ved min Nærværelse i Afsens“. Jeg tror, at jeg tilstrækkelig har betegnet det ærede Medlems Partis Taktik saaledes, som jeg opfattede den ved den Leilighed; jeg skal senere komme tilbage til at se, hvor vidt jeg deri har havt Ret eller ikke, og til Slutning spøiede jeg til: „Thi er der en Kreds, der staar paa et saa usælt politisk Standpunkt, at den, affet fra ethvert politisk Standpunkt, ræsonnerer saaledes: „Vi stemme for Høire eller Venstre, efter som der er bedst Udsigt til at faae en Jernbane“, kan jeg ikke andet end sige, at jeg vil gjøre Mit til, at en saadan Kreds ikke faar nogen Jernbane, og det er ogsaa det, jeg har sagt i Afsens“. Jeg haaber, at det ærede Medlem vil indrømme, at jeg allerede, dengang der første Gang var Leilighed hertil her i Rigsdagen, og hver Gang senere, har indskærpet, at saaledes har jeg virkelig sagt i Afsens, saa jeg tror nok, at jeg ikke er gaaet fra det, tværtimod jeg er gaaet paa det to Gange og skal gjøre det igjen, saa ofte der gives mig Opfordring dertil. Men lad os nu komme tilbage til, hvad det er, jeg har sagt, om det er en rigtig Fremstilling eller ikke, som jeg har givet, at det er Høires Agitation i Jernbanesagen ved uærdige og usande Fremstillinger mod Søren Pedersen, som har foran-